

ת"ד 1050/08/15 - מדינת ישראל נגד יאנה ולדימירוב בוייג'יאב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 1050-08-15 מדינת ישראל נ' בוייג'יאב

בפני
כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יאנה ולדימירוב בוייג'יאב

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הריני רואה בהסדר הטיעון מתחם ענישה ראוי.

מטעמי מדיניות משפטית ונוכח הלכת בית משפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון, אתן ידי להסדר.

הצדדים הניחו בפני הסדר טיעון "מסגרת" בו התביעה הגבילה טיעונה העונשי לשלושה חודשי פסילה ואילו ההגנה טענה ל-30 ימי פסילה בלבד.

הסדר הטיעון אשר הונח בפניי חורג משמעותית לקולא ממתחם הענישה הראוי.

דע עקא - מצב הראיות בתיק החקירה הינו כזה שניתן לומר כי המדובר בכמות ראיות גבולית, וברף רשלנות תורמת גבוה.

הבעייתיות הגדולה בחומר החקירה, עלתה בישיבת "מוקד" כאשר הסנגוריה הניחה בפני התביעה חוות דעת מומחים מטעמה והתביעה נדרשה להשלמת חקירה, ראה פרוטוקול דיון מיום 26.9.16, בו הודיעה התביעה על השלמת החקירה.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי .

על פי גרסת הולך הרגל ירד לכביש במטרה לחצות אותו כשהוא לבוש בגדים כהים: "מכנסיים בצבע שחור

ומעיל שחור".

החצייה נעשתה בזמן חשיכה ואין הנאשם יכול לספר אינפורמציה על מצב תאורת הרחוב - ראה שורות 29-30 להודעתו.

הולך הרגל לא הבחין ברכב עד שזה פגע בו וכן מדבר על פגיעה בגבו ולפיכך, לא נוכל לשמוע מפיו אינפורמציה רלוונטית בדבר מצב התאורה של פנסי רכבה של הנאשמת.

למרות העובדה שניידות שיטור הגיעו למקום התאונה בסמוך להתרחשותה, לא הוזמן בוחן תנועה למקום.

הולך הרגל יליד 1936, פונה לבית החולים כשהוא מוגדר כפצוע קל.

רק בשלב מאוחר יותר, התבררה חומרת פציעתו והצורך בהתערבות ניתוחית.

על פי ממצאים בתיק החקירה, עוד לפני התרחשות התאונה, התקשה הולך הרגל בהליכתו ונזקק למקל הליכה - מקל אשר נמצא ממוטל במקום התאונה.

מכאן, שרף רשלנותו התורמת גבוה יותר. אדם הנזקק למקל הליכה - בהכרח זמן חצייתו ארוך יותר.

כמו כן, גדל הקושי בהבחנה בו כאשר מטבע הדברים השענות על מקל הליכה מנמיכה את גובהו ומקשה יותר על האפשרות להבחין בו.

על פי נתונים בתיק החקירה, החציה הייתה בין כלי רכב חונים ובמקום שלא הוסדר לחצייה ולא התאים לחצייה.

בחקירה התאונה, נפלו מספר כשלים משמעותיים וביניהם:

לא נערך תיעוד בזמן אמת של הזירה, בין בסקיצה ובין בצילום, לא נבדק או נמדד מיקומם של כלי הרכב החונים במקום.

לא נבדקה תאורת הרחוב ותאורת הרכב.

אף במהלך החקירה "המאוחרת" לא נעשו פעולות חקירה מינימליות - לא נעשתה הצבעה, לא עשה ניסיון לבחון שדה ראייה.

בביקור במקום אשר ערך הבוחן, לא נרשם כיצד הגיע לממצאים בדבר שדה ראייה, הניסוי לא תועד.

לא הייתה כל התייחסות לתנאי התאורה, לבגדיו הכהים של הולך הרגל, לגובהו, לקצב חצייתו וכו'.

מחדלי חקירה זו - פועלים לזכותה של הנאשמת.

על בית המשפט לקבל מלוא גרסת הנאשמת מבלי יכולת לסתור דבריה בשל העדר ממצאים.

קראתי מלוא האמור במכתבו של הנפגע, ושוכנעתי כי אכן סבל סבל ממשי בשל ניתוחים, אשפוז ממושך ונזק תמידי.

יש להניח כי בית משפט אזרחי, יתייחס לעניין זה ולפיצויו במסגרת הליך אזרחי.

לשם קביעת גזר הדין הראוי לנאשמת הניצבת בפניי - גובה הנזק וחומרת הפגיעה, הינם אחד משיקולי הענישה אך לא השיקול היחידי שעלי לשקול.

בית המשפט נתן דעתו לתוצאה המצערות של התאונה כפי האמור בתיעוד רפואי הנמצא בתיק החקירה וכפי האמור במכתבו של הנפגע מר - יונה יחיאל, יליד 1936.

אין בית המשפט מתעלם אף מכך שלפני התאונה התקשה מר וונה בהליכתו, אולם כפי המתואר לעיל חומרת הפגיעה איננה השיקול היחידי בענישה, בצידה יש ליתן משקל לרף רשלנות תורמת ולמחדלי החקירה אשר אינם מאפשרים קביעת רף רשלנות גבוה.

במכתבו, מלין הנפגע מר וונה על כך שהנהגת לא ביקרה אותו.

בעניין זה יש להזכיר כי משנחקרה בגין אחריות לתאונה ומקל וחומר משהוגש נגדה כתב אישום והנפגע נמנע על עדי התביעה - יצירת קשר על ידי הנפגעת עלולה להתפרש כניסיון להשפיע על תוצאות חקירה או לשבשה.

הודאת הנאשמת באשמה חסכה הטרחת המעורב לבית המשפט וחסכה ממנו סבל נוסף.

סוף דבר -

מצאתי ברף התחתון של הסדר הטיעון - מתחם ענישה ראוי.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1000 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

על הנאשם/ סנגורו לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום.

מניין ימי הפסילה מיום הפקדת רישיון נהיגה תקף במזכירות בית המשפט.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על

תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ז, 16 יולי 2017, בהעדר הצדדים.